

aneb Umělohmotné noviny

vydává pravidelně v nepravidelných intervalech
Klub plastikových modelářů Znojmo, o.s.

Druhý úvodník, tentokrát hodné krátký o tom, jak se Vám noviny líbily.

Pokud bych byl obchodním cestujícím v dobách první republiky, určitě bych začal slovy „tisíce děkovných dopisů, mnohá doporučení...“. Jenže nejsem prvorepublikový obchodní cestující, dopisy se už neposílají (leda tak balíčky z Hong Kongu s levnějšími stavebnicemi) a nás nejsou tisíce, ale jen třicet šest. Ohlasy máme od více než poloviny členů, a co je velmi příjemné, všechny jsou pozitivní - POKRAČUJEME TEDY DÁL.

A co nás v tomto čísle čeká? Pár informací ze života KPM Znojmo, ohlédnutí za soutěží Modelbrani 2011, jeden wolk around.... a to je tak skoro všechno co stihneme.

Josef Handl

Zemřel MUDr. Michael Janoušek

9. června 2011 zastihla modelářský svět hodně smutná zpráva, zemřel MUDr. Michael Janoušek. Michael byl vynikající modelář, ale především skvělý kamarád a náš kolega. Kolega, který stavěl nádherné modely, který uměl poutavě vyprávět a který vždy poradil a poskytl podklady ze svého rozsáhlého archivu. Michael byl spjat se Znojmem a neodmyslitelně tak patřil ke znojmským modelářům. Ať se klub jakkoli jmenoval, ať byl formální, či neformální, byl vždy jeho aktivním členem.

Všem nám Michale moc chybíš...

kolegyně a kolegové modeláři ze Znojma

„Spotterem“ na dnech NATO 2011 v Mošnově

Možná bych měl úvodem napsat, kdo je to spotter. Jen stručně: člověk, jehož koníčkem je sbírat fotky skutečných letadel a pečlivě si zapisovat imatrikulace a dělat z toho dalekosáhlé závěry o provozu letadel. Samozřejmě, že spotter chce mít fotky nezkažené civilisty a nejlépe ani vojenským personálem, o haraburdí spojené s leteckým dnem jako jsou ploty a reklamy na leteckém dnu také nestojí. Prostě pěkná fotka na samotné letadlo, v pěkném světle, pěkném úhlu, lhostejno či ve vzduchu nebo na zemi. A tomuto koníčku obětuje vše, naježdí tisíce kilometrů, investuje statisíce do fototechniky, névážat

ujít kilometry blátem, polí, nechávat se šikanovat od policie a stojí ho to hrozně času. Ale zase pozná pořádný kus světa a hodně toho zažije.

Tak skutečným spotterem jsem se nikdy necítil. Vždy jsem byl modelářem, ale rozhodně mi není tato zábava cizí. Při minulé návštěvě NATO - dní v Ostravě jsem si všiml, že toto letiště má docela dobré podmínky pro spottery. I letos byl ohlášen velmi pěkný počet účastníků, hlavně na statické ukázky. A to je právě ta výhoda spotterů, mají možnost vidět ve vzduchu i letadla, která potom na statické ukázce až tak moc nevyniknou. Asi největší vzpomínku v tomto směru mám na CIAF v Brně, kde přilétla dvojice F-15C a než přistála, tak provedla něco mezi čtyřmi letnými přistáními a dost ostrým manévrovým vzdušným bojem mezi sebou. F-15 se moc neukazuje, ale moc si ve schopnostech nezádá s MiGem-29. No nádhera. Druhý den na staticce - a už to bylo jen takové tuctové letadlo, bez života.

Takže jsem koukl na web, kde byl dokonce takový luxus v podobě tabulky s dobou příletu jednotlivých účastníků. Vypadalo to časově dobře a tak jsem vyrazil. Cesta pohodová, dokonce jsem autem dojel velmi blízko severovýchodnímu konci dráhy. Předtím jsem zahlédl u jedné brány na letiště dvojici izraelských F-15D a jeden C-130. Hned jsem samozřejmě párkrát zmáčkl foťák. Na jednu stranu radost, že je vidím, na druhou stranu smutek z toho, že už jsou na zemi. No nic. Pobral jsem fototašku, svačinu a pití, poslední výtisk Modeláře a vyrazil přibližným směrem. Objevil jsem díru v plotě a navazující pěšinku na přilehlé pole, která mě dovedla do předpokládaného místa nejlepších úlovek. Hlavně aby se lítalo z tohoto směru. Kdyby se otočil vítr a následně byl obrácen i směr přistání, znamenalo by to přesun zpět k autu a nová pěší túra s hledáním nějakého hezkého místa.

9:19 hod. - Objevuje se v dálce první vrtulník – naše Mi-171 a sedá rovnou na statickou stojánku. No nic, pár špatných fotek, vrtulník je příliš daleko.

9:20 hod. - A je to tady! Letadlo na které jsem se těšil ze všeho nejvíce – JAK-40. Letadlo naprosto zastaralé, ale právě o to krásnější. Sláva, přistává v předpokládaném směru. I počasí

mi celkem přeje, sluníčko je z rozumného směru. Jak se JAK přibližuje, jen rachotí spouště všech spotterů kolem. Je tady docela slušná účast, pár Slováků, Maďarů a několik dalších národů. Poláci si trochu masňáčky dojeli s offroudem až na pole. No nic.

9:23 hod. – Naše CASA a navíc dělá jedno letmé přistání. Hezké a hlavně neskutečně tiché letadlo. Fotky se daří.

9:28 hod. – Naše Mi-24. Stejná fototragédie jako předtím s Mi-171. Letí hodně daleko rovnou na stojánku.

9:32 hod. – Trojice našich jednomístných L-159A. Jedna podvěšená cvičnou municí, dvojice je holá, zjevně připravená na letovou ukázkou. Letadla přistávají levým okružem a dost drsně si zkracují poslední zatáčku. Je vidět, že to mají v ruce a vypadá to hodně dynamicky a impozantně. Spotterování má tu výhodu, že člověk může být letícím letadlem dost blízko. Sice stojí opodál, aby byl schopen něco vyfotit, ale není problém se nechat přeletět.

9:41 hod. – Gripeny. Opět trojice, ověšená spárka a sólo na statiku, prázdné sólo na lítání. Do toho na druhé straně dráhy vzlétá JAK-40. Nikdy bych tomu nevěřil, ale kouřový zážitek je úžasný, navíc umocněný tím, že prakticky vidím JAKa jen zezadu.

Gripeny celkem nic zvláštního nepředvedly. Jednotlivé skupinky spotterů „hýkají“ nadšením nad počátečními úlovkami a upravují své pozice na poli, aby měli ty nej nej záběry. Než Gripeny dotočí okruh, tak nad naším polem přelétne čáp. Ne Fieseler storch, ale normální čáp. Téměř všichni spotteři k němu zvednou své drahé teleobjektivy a fotí.

10:03 hod. – Zlín 142. Milé letadélko a nesmírně fotogenické svým velmi pestrým zbarvením. Pomalá rychlost na přistání, tudíž žádný problém s focením. Velmi vděčný objekt.

10:10 hod. – Jeho kolega z Pardubic – Mi-2 je tady. Ale zase daleko. Je to jen zoufalý pokus o ulovení fotky. No nic, bude jindy... Nastává pomalu proluka a tak usedám na hlubokou brázdu na nedávných žních a vytahuji Modelář. A svačinu.

10:28 hod. – Tam jsou! Ruka jednoho spottera míří východním směrem. Všichni se otáčí a hledají zatím skoro neviditelnou tečku přes optiku svých přístrojů. Ano, dlouhá a výrazná stopa sazí na obloze znamená jen jediné – MiG-29. Ostrý průlet přes práh dráhy na maximální tah. Ani se moc nesnažím fotit, při nějakých 900 - 1000km/h to není žádná legrace. MiGy plynule přecházejí do ukázky, která se už na leteckých dnech neukazuje – manévrový boj. Po té přistávají ve dvojici. Jeden v módní čtverečkové kamufláži, která s původními fraktály nemá nic společného, druhý v klasické šedo-zelené.

10:47 hod. – V dálce sedá slovenská Mi-17. Moc daleko na slušnou fotku. Prý jedna ze sedmi momentálně létajících, jak se dovidám druhý den od našťavaného pilota.

11:11 hod. – Německý Eurofighter. Nic zvláštního, přilet bez okruhu, normální přistání, tuctové letadlo. Čekání se začíná natahovat, ještě že mám co číst. Z mobilu mi běží rádio.

11:14 hod. – Dopravní Saab 340 místní letecké společnosti CCA. Krásné elegantní letadlo. Jsem rád, že ho vidím.

11:17 hod. – A je tu trojice našich Mi-24. Přistávají rozumněji, tedy blíže k nám, ale žádný zázrak to není.

11:21 hod. – Tahač přetahuje izraelský C-130 od brány, kde jsem ho viděl ráno na druhou stranu letiště do prostoru statické ukázky. Prostor statiky je vlastně záložní stojánka pro sovětské strategické bombardéry pro plánovanou 3. světovou válku. Herkules je za dvěma ploty, tedy fotky zcela k ničemu, tak maximálně na památku.

11:35 hod. – Italský Eurofighter. Stejná „Nuda v Brně“ jako u německého. Naštěstí udělal alespoň průlet a zkrácený okruh. Průběžně zjišťuji, že časový plán z internetu je tak akorát na kočku a dává jen velmi hrubou představu.

11:52 hod. – Cirrus SR-22 OK-ROK. Ani takové letadlo neznám, ale v nastalé proluce každý létající aparát dobrý.

12:02 hod. – Pár spotterů zoufale utíká k plotu. Co se děje tak atraktivního? Aha, přetahují izraelské F-15D. Vidím, že už to k plotu nestihnou, tak aspoň fotka z dálky. Nakonec se ukazuje, že ten TALET, který ji táhne je zajímavější než samotná F-15.

12:06 hod. – Další náš Gripen. Rychlý průlet, normální přistání. Normální Gripen. Otrava. Spotteři se nudou fotí navzá-

jem. Celkem pravidelný jev čekajících spotterů.

12:27 hod. – Blíží se Hercules. Stát zatím nepoznávám. Letí pomalu a docela vysoko, kola klapky venku. Náhle prudce potlačí a přistává manévrem „Sarajevo“. Přitom je vidět i jeho horní plocha křidel. Efektní ukázka belgické C-130.

12:45 hod. – Mirage 2000N. Spotteři opět hýkají blahem, tento nukleární nosič se vidí poměrně málo. Piloti předvádějí brutální zvuk motoru na plný tah při průletu a nasazují okruhem na přistání.

12:52 hod. – Dvojice nizozemských F-16A. Jedna normální a jedna ukázková v černo-oranžové metalíze. Už ji v tomto zbarvení mají aspoň tři roky, chtělo by to obměnu. Na přistání nic zvláštního, žádná legrace. Pomalu přemýšlím, kdo nám chybí a jestli má cenu ještě čekat. Zbývají v podstatě Britové.

13:12 hod. – A jsou tu! Dva Short Tucano, jeden v normálním zbarvení, druhý jako „retro P-51“. Konečně jsou tady, proti rannímu cvrkotu se to začíná vléct, ale to je normální, to patří k věci.

13:20 hod. – Linka ČSA, ATR-42. Hezký dopravníček, všichni fotí. Oni vlastně všichni fotí všechno a vždy. Poté se bavím focením různých vojenských nákladáků, kteří projíždějí kolem blízkého plotu.

13:51 hod. – Rakouský UH-60. Daleko a navíc je Blackhawk dost nefotogenický. Jedna fotka a dost.

13:59 hod. – Vysoko nad letištěm poletují střídavě JAK-40 a nějaký E-3 AWACS. Asi dělají letové fotky.

14:11 hod. – JAK-40 jde na přistání. Užívám si focení letadla, kvůli kterému jsem v podstatě přijel.

14:17 hod. – Blíží se AWACS a podle tmavého zbarvení a moderních motorů poznávám britský E-3D. Nikdy jsem britský ve vzduchu ještě neviděl. Prohlížím seznam a moc toho již nechybí. Abych neseděl a nepostával, balím věci a obcházím světelnou řadu na druhou stranu letiště. Jednak se pomalu otočilo slunce a tak se druhá strana jeví jako rozumná a jednak mám v plánu proniknout na statickou stojánku. Už několikrát se mi něco podobného podařilo, tak proč to nezkusit.

14:41 hod. – Jsem na druhé straně, dvoukilometrová procházka po poli je za mnou. Ostrouhl jsem, vše je důkladně oploceno a vojenská policie rozvinutá i s technikou. Nemám je rád, dokáží jen prudit. No nic, pokus byl učiněn. Dělá pár fotek přes plot, ale žádné terno to není.

14:57 hod. – Maďarský dvoumístný Gripen. Nic zvláštního, dělám pár fotek, ale jako atraktivní záběry mi to nepřijde.

15:00 hod. – Na obzoru se objevuje E-3A AWACS od NATO s výraznou kouřovou stopou svých relativně starých motorů. Obvykle dělají jedno letmé přistání a doufám, že nezklamou. Nezklamaly, průlety jsou celkem dva a teprve potom přistání. Kochám se tímto nádherným letadlem a říkám si, jaká to musela být krása nebo šok pro lidi, když koncem padesátých let začaly létat přes Atlantik. Sluníčko pěkně svítí, přeci jen se pochodák vyplatil. Zkousím fotit i nějaké atraktivní fotky na detaily s maximálním zoomem, jako jsou motory, před nebo podvozky. Všimli jste si někdy, jak krásná kola mají Boeingy? To je prostě Amerika, design i těch malých detailů. Ne skutečně nadčasové letadlo.

Po jeho přistání mám pocit, že už toho dnes nic moc zajímavého nebude a jdu zpět k autu. Po cestě si všimnu, že vedle u hangáru se dá kouknout na letovou stojánku. Neváhám, zastavuji a jdu k plotu. Bohužel přímo na plochu stojánky se proniknout nedá, ale alespoň nasávám atmosféru z pravého létání a života na stojánce.

Zdá se, že na druhé straně stojánky je lepší výhled. Přesouvám se tam.

15:55 hod. – Dělán pár záběrů zpoza plotu. Nic zvláštního, žádný super úlovek, ale také žádný hnus.

A je to tady. Začínají nácviky na zítřejší den. A pěkně jeden za druhým, žádné prostoje. Tím, že v Mošnově je display lajna otočená kolmo k dráze, tak letadla létají se stranovým odstupem jen asi 10m od parkoviště, kde stojím. Bomba, F-16 na forsáž, prakticky nad hlavou asi tak v 50m. Kravál jak blázen, kdo z „čumilů“ to nezná, je zděšen.

16:30 hod. – Lovím atraktivní záběry typu „Zátiší pouliční lampa s letící F-16“ apod. Nadšení.

16:47 hod – Po MIGu-29 to balím. Ještě pár fotek na civilní Tatry 815, které dříve byly cisternami, ale po změně předpisů se z nich staly pluhy na sníh a odjíždím ke kamarádovi do Frýdku-Místku.

Druhý den

Po neskutečné zácpě na příjezdu, kdy organizátoři jako každoročně nezvládli organizaci příjezdu, se dostávám na statiku. Vědom toho, že dnes se celý den budou konat letové ukázky v protisvětle, se jim prakticky nevěnuji a nefotím. Viděl jsem a fotil včera, dnes mám celý den v klidu na prohlížení statiky. Jediné dvě ukázky, které mě zaujaly, byla ráno ukázka záchranářského vrtulníku EC-135 od DSA. Docela drsná ukázka, asi ne tak svázaná předpisy jako u vojenských účastníků. A potom dvoumotorový britský King Air, který překvapivě zalétal akrobacii.

Úlovků modelářských detailů na statice bylo také požehnaně, JAK-40, interiéry Gripenů, tanker KC-135, modernizovaná Mi-171 a různá auta. Ale to je taková normálka.

Vydařený výlet. Takové povídání „celkem o ničem“, ale chtěl jsem se podělit o zážitky s takovým trochu jiným pojetím leteckého dne.

text a foto: **Martin Janoušek**

Modelbrání 2011 - aneb zemřel král, ať žije král!!!

Kdo se v sobotu 21. května vydal na procházku po Sokolské ulici ve Znojmě, určitě byl překvapen, když u vchodu do domu dětí a mládeže narazil na uniformovanou vojenskou hlídku Klubu vojenské historie Orlice, střezící spolu s kulometným hnízdem vchod do areálu. Ti, kteří se nezalekli a přijali pozvání vojáků, určitě nelitovali.

V areálu domu dětí a okolí bývalého bazénu pořádalo občanské sdružení Klub plastikových modelářů Znojmo společně s Domem dětí a mládeže Znojmo již pátý ročník modelářské soutěže Modelbrání 2011. Soutěž je již tradičně zaměřena na dětské modeláře a od jiných modelářských soutěží se

liši především velmi bohatým doprovodným programem. Ostatně, charakter celé akce přesně vystihuje i její slogan: „příjemně strávené odpoledne pro celou rodinu“.

Kdo tedy zavítal na Modelbrani, měl možnost vidět nejenom přehlídku dokonalých plastických modelů, ale i techniku Hasičského záchranného sboru, mohl si zkusit se znojemskými záchranáři resuscitaci nebo si prohlédnout elektromotorku městské policie.

V okamžiku, kdy věrně zaburácely motory rádiem řízených modelů tanků, utichla i country kapela Havaj Band a dokonale idylou „vůně spálené nafty“ už rušila pouze vůně specialit z udirny Cafe Bar Flower. Děti si mohli zastřílet z airsoftových funkčních replik zbraní z druhé světové války

nebo se vyřádit na trampolině a skákacím hradu.

Při výčtu doprovodného programu nesmíme zapomenout na jeho hlavní část, a tím byl permanentní proud ukázek z činností jednotlivých kroužků domu dětí, od těch nejmen-

ších předškoláků až po ukázky železničních modelářů.

Celé příjemné dopoledne provázela i výstava nádherných fotografií Tomáše Rozehna, který je nejenom úspěšným modelářem, ale i neméně špičkovým fotografem.

Jak již bylo řečeno, letošní Modelbrani bylo pátým ročníkem této soutěže. Za svoje krátké trvání si však již vydobyla své místo jak v tuzemských, tak už i zahraničních kalendářích modelářských soutěží. Letošní ročník navíc navštívila i ofici-

ální delegace představitelů vedení rakouské asociace modelářských klubů. Klub plastikových modelářů tak, po navázání spolupráce s irskou asociací, rozšířil své kontakty na mezinárodním modelářském poli.

Díky značným ohlasům a přibývající popularitě Vás již teď můžeme pozvat na Modelbrani 2012, opět se stejným sloganem, tedy „příjemně strávené odpoledne pro celou rodinu“.

text: **Josef Handl**
foto: **Tomáš Rozehnal**

6. ročník

zveme Vás

Soutěž plastikových modelů

Znojmo

Sokolská 8

MODELBRANÍ 2012

DDM ZNOJMO

19. května 2012

KPM ZNOJMO

V létě v Lešanech jako na podzim...

Dlouhodobě plánovaná návštěva Vojenského technického muzea členů KPM Znojmo se uskutečnila 8. července 2011. Počasí spíše podzimního a vlhkého rázu po příjezdu do muzea na radosti nikomu moc nepřidalo. Po debatě, zda počkat jestli se počasí neumoudří, padla volba na nákup vojenských pončů v místním obchodě. Již nebylo žádné překážky vyrazit zahalení v pončích a obutí v sandálích a polobotkách čvachta-

jících v kalužích vody vstříc na zteč vystavovaným exemplářům. Vystavované exempláře tento nešvar počasí mnohonásobně vynahrady. Expozice hal věnovaným různým dobám a odvětví vojenství, více než 700 historických tanků, kanónů, motocyklů, obrněných, nákladních a osobních vojenských

vozidel, raketová technika, spojovací a ženijní prostředky a logistický materiál pocházející z období od roku 1890 až do současnosti. Dále za zmínku stojí obrovská kolekce kanónů Škoda. Opravdu unikátní jsou dva muniční vagóny používané

k převážení munice. Byly určeny pro obří 800 mm děla DO-RA a GUSTAV používaná nacistickým Německem během druhé světové války.

Závěrem bych rád poděkoval účastníkům zájezdu a hlavně Honzovi Samuelovi za parádní výklad skoro ke všem exponátům. Příští rok v létě bude organizována další návštěva, takže zájemci hlaste se na akce@kpmznojmo.cz

Trocha historie:

Děla Gustav a Dora byla vyrobena Kruppovými závody právě jen v počtu dvou kusů. Projekt pocházel už z třicátých let, výroba ale byla realizována až na počátku čtyřicátých let. Původně měla děla sloužit k prolomení Maginotovy linie, nakonec se v boji představil jen Gustav, a to na východní frontě při obléhání Sevastopolu. Dělo tehdy vystřelilo 48 nábojů během pěti dnů.

text a foto: Zdeněk „Pivodlak“ Hanzal

Historické snímky převzaty z:
<http://html2.free.fr/canons/dora.htm>

Fiat G-91R1

Fiat byl levný podzvukový bitevní a průzkumný letoun, který měl doplňovat drahá a sofistikovaná letadla. Byl silně inspirován F-86D. Takto koncipovaný letoun neměl, stejně jako všechny podobné, výhled na export a používal se jen v zemích, kde se vyráběl, tedy v Itálii a Německu a Portugalsku. U svých uživatelů byl značně oblíben. Tento letoun patřil italskému vojenskému letectvu a nyní je vystavován v muzeu na Maltě.

Text a foto: **Martin Janoušek**

© Martin Janoušek

© Martin Janoušek

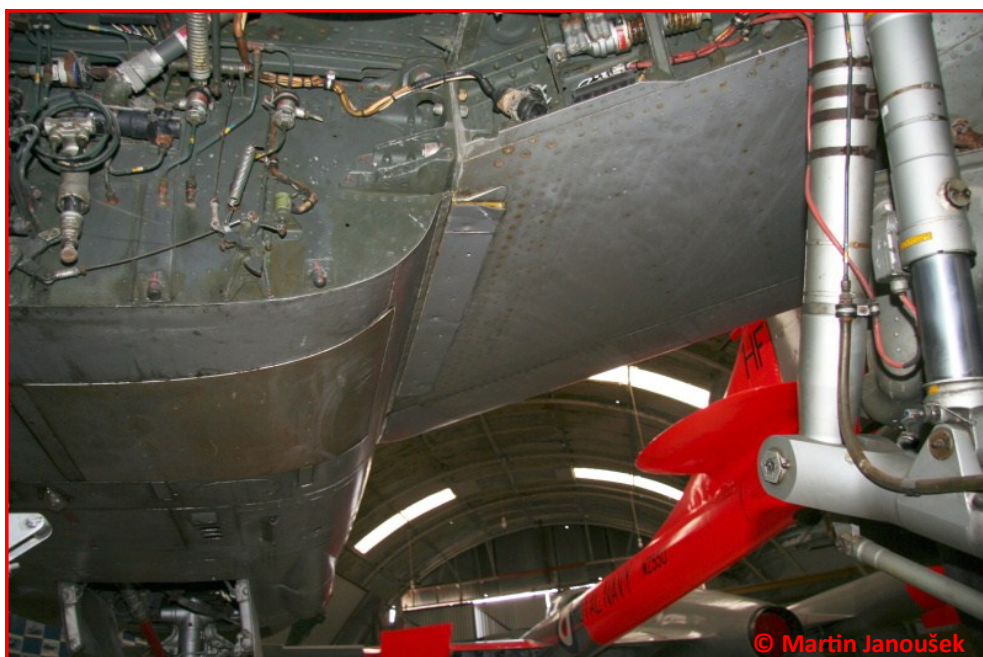

© Martin Janoušek

© Martin Janoušek

© Martin Janoušek

© Martin Janoušek

Velká exkurze na 22. základně letectva AČR

Je chladné větrné ráno 12. září. Po obloze se válí bílé chomáče mraků, mezi kterými sem tam zahlédneme sluníčko. Na parkovišti před leteckou základnou se pomalu shromažďují účastníci exkurze. Přichází náš průvodce, major Václav Řezníček, a po chvíli čekání na opozdilce jdeme vyřizovat formality. Po pár minutách už vjíždí kolona čtyř civilních aut se znojemskými modeláři do areálu základny. Začíná šestihodinová, doslova a do písmene „výživná“ exkurze, která už se zřejmě nebude opakovat.

Příchod na první stanoviště

První zastávkou jsou stojánky, kde právě probíhá předletová příprava vrtulníků MI-24V. Technici už na nás čekají. Je to naše první stanoviště, jsme plni sil a dychtivosti po poznání, kabiny jsou otevřeny a technici odpovídají na naše dotazy. Nastává první zběsilé focení úplně všeho, co máme dovoleno fotit. Je to jako epidemie. Jeden sleduje „zkroucení“ vrtulníku, a v tu chvíli se všichni řadí za něj, aby tuto anomálii viděli. Pak si někdo všimne zatížených pneumatik.

Vracíme se k autům, která míjíme, a jdeme se podívat na zakonzervované vrtulníky. Další focení, neboť i taková plachta zakrývající hlavu rotoru je zajímavá. Třeba se na nějaké soutěži dočkáme diorama: „zaplachtovaný vrtulník pod větrnou

oblohou“ ... a španělská škola se otřásá v základech.

Dravci, tentokrát ne ti oceloví, nás čekají na dalším stanovišti. Hned u vchodu na nás hledí přes plot pes. Jeho zařazení není pes hlídací, ale pes vítací. Svoji funkci plní zodpovědně a s patřičnou úřední noblesou. Překrásné voliéry a v nich ještě

Elegance bez komentáře

krásnější dravci. Jejich pohled směrem k nám bych charakterizoval jako netečný až pohrdavý. K sežrání nejsme a žrádlo nene-
seme, co teda s námi. Vyprávění o nich a jejich službě je neméně zajímavé, a je vidět, že jsou chloubou svého ošetřovatele.

Přesouváme se k ÚLům, tedy zodolněným krytům na druhý konec letiště. Čeká tu na nás další technik – další kolega modelář. Jeho poslední rozestavěný kousek je dobře

O zabezpečení hladkého provozu se starají i dravci

znám i z modelářského fóra. Jedná se o Su-7BK v měřítku 1:1. Jenom by mě zajímalo, kde na něj sežene krabici od bot, až ho poveze na Modellbrno. Nakukujeme do sousedního ÚLu na uzemněné Albatrosy. Trochu smutná historie.

Na tomto stanovišti nastává první veselá

Smutný pohled na uzemněné Albatrosy

historka z exkurze. Nejmenovaný kolega v zápalu fotografování odkládá pouzdro od fotoaparátu do modrého auta. Už však neřeší, že modrá auta jsou dvě. Následuje hledání, hromadné hledání, zoufalství, rezignace, náhodné objevení a jásot.

Minimuzeum a prohlídka 3 exponátů. Su-22 je natlakováno, takže má otevřenou kabinu. Následuje něco, co připomíná slet afrických kobylek na pšeničný klásek a to včetně bzučení, ovšem v našem případě od uzávěrek foťáků.

Další přesun a další stanoviště. Jsme u hasičů, vítá nás jejich velitel. Nejprve jdeme k proslulé hasičké tyči. Jeden odvážlivec sjíždí a „sjiždí“ i krytka od fotoaparátu. Nastává další veselá epizoda již jednou jmenovaného nejmenovaného kolegy. Je vidět, že už je profík, celý proces se smrskává pouze na hledání, zoufalství (foťák nebyl jeho), objevení a jásot, přibývá fáze chlubení. Odborně se tomu říká reinženýring procesu, kolega tak plynule přešel do vyšší formy řízení.

Následuje prohlídka techniky a zlatý hřeb – zkoušení hasičské přílby. Zajímavé, přesně

jako když moje děti navštívily dětský den. Musím se pochlubit, helma mně slušela. Koukáme a vidíme, že kromě techniky u hasičů drží pohotovost i oblečení!

Tady je nějaký čudlík....

Kam to bude pánové?

Nakonec fotili všichni:

modeláři, mechanici, fotograf kolegu fotografa a někdo neodolal a vyfotil i sám sebe.....

I takto vypadá pohotovost

Kdo dá tohle dohromady.....

Tuhle exkurzi jsme si prostě užili!!

Takhle to dopadne, když se modelařina vymkne kontrole.

I plocha se musí uklízet a nejenom silničáři jsou na zimu připraveni, i když předpokládám, že na rozdíl od nich letiště nevyhlašuje pomocí zelené vlny kalamitní stav už při prvním centimetru sněhu. Sněhové pluhy a frézy s tankovým motorem, kartáč, magnet, jsou dalšími objekty naší exkurze. Prohlídka rychlá bez veselé epizody, neboť výše citovaný kolega nenašel žádnou krytku, jak se dostat k motoru frézy.

Opět přesun, tentokrát na technické oddělení pluku, tedy TOP. Hodně zajímavých věcí jsme tu viděli a slyšeli. S úžasem jsme hleděli na odkrytované Albatrosy, rozebrané Mi-24 bez motorů, vytažené reduktory, kolegu hryzajícího jablko (kolega modelář z našeho klubu zde pracuje a přišel nás přivítat). Fascinováni jsme byli naprostou čistotou a pořádkem – je to úplně něco jiného, jako když lepím éro. Pobyt tady jsme si doslova vychutnali.

Řízení letového provozu, rovná se ticho klid a soustředění. Hodně zajímavá další stanoviště naší exkurze. Viděli jsme řízení letového provozu na provozních plochách a letištním provozu. Sice se budu opět opakovat, ale i pro toto stanoviště platí: zajímavé vyprávění, navíc podané hodně poutavou formou a jako bonus, výhled do široka daleka.

Poslední stanoviště exkurze je meteorologická služba. Pro fandy letectví takřka neviditelná, ale pro piloty po čertech důležitá.

Meteorologická služba bylo naše poslední stanoviště. Popsat všechny dojmy a zážitky

Řízení letového provozu

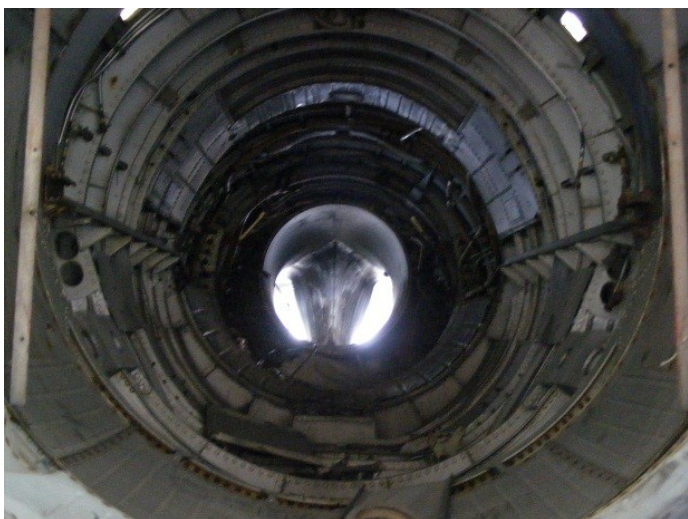
Vpravo náš průvodce
major Václav Řezníček

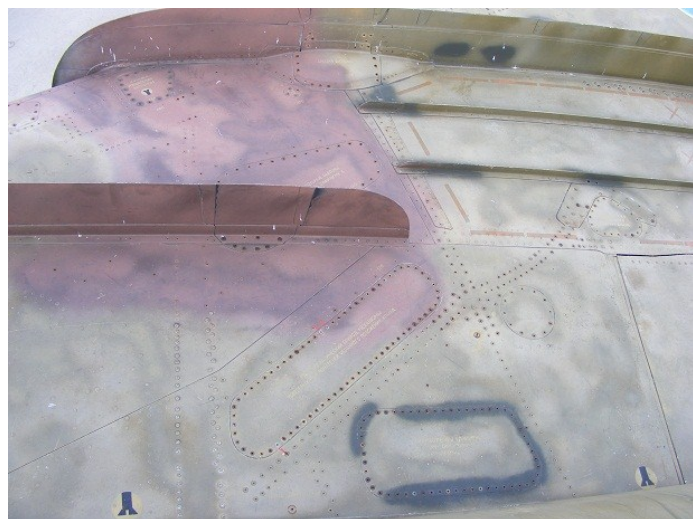
není snadné, je jich spousta. Jak zhodnotit tuto akci? Jediným slovem – exkluzivní, a to především díky panu majorovi Václavu Řezníčkovi (který je rovněž jako my modelář). Nesmím zapomenout ani na ostatní příslušnice a příslušníky AČR, kteří nás touto exkurzí doprovázeli. Všem jim patří náš velký dík!

Účastníci exkurze.

Proč se tryskáčům říká roury? Protože když vymontujete motor, zůstane roura.

Preshading a postshading by tu byl, jenom ten wash je slabší.

text: **Josef Handl**; foto: **Martin Janoušek, Jan Samuel, Jaroslav Trojan, Vojtěch Novák, Josef Handl ml.**

Plastic Newspaper aneb Umělohmotné noviny - Vydává Klub plastikových modelářů Znojmo, o.s.

Za jednotlivé články odpovídají jejich autoři, články jsou jejich duševním vlastnictvím a jsou zde uveřejněny s jejich svolením.

Ve člancích mohou být použita označení a jména, která jsou chráněna ochrannými známkami a registrovanými obchodními značkami. Tato jména a označení jsou použita při plném respektování práv jejich příslušných vlastníků.

Všechna práva vyhrazena. Přetisk pouze s písemným souhlasem vydavatele.

Toto číslo vyšlo dne: 13. 12. 2011

Kontakt: redakce@kpmznojmo.cz.